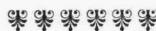

‘Ο δὲ κ. Χρηστομάνος ὅχι διέτι οὐ θίασός του δὲν ἦτο ίκανός νὰ παιξῃ τὸ πρόσωπον μιᾶς Τριτεύγενης, ἐνδὲ Πέτρου Φλάρη, ἐνδὲ Μπουρνάδης αὐτὴ. ὡς ἐγράφη ἐν τῇ «Ἀκροπόλει», δὲν τὸ ἔπαιξεν, ἀλλὰ διέτι τὸ ἔργον δὲν ἦτο ίκανόν νὰ τιμηθῇ ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς Νέας Συηνῆς.

‘Ο κ. Χρηστομάνος ἐδείχθη ὑπέρτερος τῆς ἐπογῆς μας: διὰ τῆς ἀρνήσεώς του νὰ δειχθῇ τὸ ἔργον του κ. Παλαριᾶ εἰς τοὺς αἱλπους τῆς Νέας Συηνῆς του ἐπάταξε τὴν πρόληψιν.

ΕΝΑΣ ΑΓΡΙΝΙΩΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

‘Ο ἀποθανὼν Ηάπαξ καθούσαντος ἐπολιορκεῖτο ἀπὸ ζωγράφους καὶ φωτογράφους, σὶ ἐποῖοι: ἐζήτουν νὰ λάθουν τὴν προσωπογραφίαν του.

Τελευταῖον ἐνώπιον τοῦ Ηάπαξ παρουσιάσθη Ἰταλὸς ζωγράφος, ὁ ἐποῖος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ηάπαξ τὴν ἀδειαν νὰ κάμῃ τὴν εἰκόνα του. Ἡ ἀδεια ἐδέσθη, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ ἡ προσωπογραφία ἐπερατωθη. ‘Αλλ’ ἦτο ποιὺς ἀτυχής. Ο Ηάπαξ δὲν εἶχε καρμίαν ὄμοιότητα.

Ο ζωγράφος ὅμως δὲν ἤρκεσθη ἔως ἐδῶ. Παρεκάλεσε τὸν Ηάπαν νὰ θέσῃ καὶ τὴν υπογραφήν του ὑπὸ τὴν εἰκόναν καὶ πανένθητὸν τοῦ Εὔχαγγελίου.

Κατ’ ἀργάς ὁ Ηάπαξ ήδων τὴν ἐντρωματικὴν ἐκείνην εἰκόναν ἥρκηθη νὰ τὴν υπογράψῃ, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐπέμενεν ὁ ζωγράφος, ἐσκέφθη δλίγον καὶ ἐγράψε τὸν ἀκέλουθον στίχον ἐν τοῦ κατὰ Ματθαίον Εὐαγγελίου, τὸν ἀναχειρόμενον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Τιθειριάδος Θαλάσσης περίπατον τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἀπηγόρυνε πρὸς τοὺς μαθητάς του:

“Ἔνα τί ἀπορεῖτε; Ἐγώ εἰμι”.

Καὶ ὑπέγραψε: Λέων ΙΙος

Η σύζυγος τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος περιωγύμου Ἀμβρικανοῦ ζωγράφου Οὐίστλερ, γήρα τοῦ ἀρχιτέκτονος Κότουΐν, ἦτο γυνὴ ἐκτάκτου καλλονῆς. Ενυψεύθησαν κατὰ περίεργον τρόπον.

Τημέραν τινὰ ἐδείπνει ὁ Οὐίστλερ, μετὰ τῆς κυρίας Κότουΐν καὶ ἀλλων τινιών προσώπων. Ο καλλιτέχνης καὶ ἡ νεαρὴ γήρα ἐφάκινοντο τρέφοντες πολλὴν συμπάθειαν πρὸς ἀλλήλους. Τὸ παρετήρησεν ὁ συνδαιτυμών Λαμπουσέρ καὶ ἐσκέφθη νὰ τοὺς ἐγώσῃ διὰ τοῦ Υμεναίου.

— Τέξιμες, εἶπε ἀποταθεῖς: πρὸς τὸν Οὐίστλερ, ἐπιθυμεῖτε νὰ υμφεύθητε τὴν κυρίαν Κότουΐν;

— Βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ καλλιτέχνης.

— Καὶ στέλεσθε τὴν κυρία Κότουΐν, θέλετε νὰ ὑπανθρευθῆτε τὸν κ. Οὐίστλερ;

— Βεβαίως, ἀπήντησεν ἐκείνη.

— Πότε; ἡρώτησεν ὁ Λαμπουσέρ.

— Ἐντὸς δλίγου, ἀπήντησεν ὁ Οὐίστλερ.

Τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη ὁ γάμος. Μετὰ τὴν τελείην μετέβησαν εἰς τὸ ἔργοστάσιον τοῦ Οὐίστλερ, ἐπου παρετέθη γεῦμα. Ἐκάθησαν ἐπὶ κιθωτίων ἐλατεῖψει καθεκλῶν. ‘Αλλ’ οὐδέποτε γάμος ὑπῆρξε τόσον εύτυχης καὶ τόσον ἀμοιβαία ἡ ἀφοσίωσις τῶν δύο συζύγων.

ΚΥΡΑΝΗΣ

BEETHOVEN

ΑΧ — ἄνοιξε τὰ χεῖλη σου τὰ πυροκολημένα Χάλκιν' ἐσὺ βρουκόλακα καὶ κλειδοστομασμένε! Ποιὸς Χάρος μαρμαρόκαρδος σοῦ τάχει φιλημένα Καὶ ποιὰ νεράδια τὴ μιλὰ σοῦ πῆρε — ἀγαλημένε;

Στὸ ἐρωτικὸν ἀνάβλεψμα τῆς ἄρρωστης Σελήνης

Διέσ — παρτεροῦν τὰ κύματα μὲ σὲ νάποκριμοῦντε!

Καὶ τῶν δρυμῶν ἡ ἀτάμιαλλες Νύμφες — τὸ θρῆνο

[ἐκείνην —

“Ω ἥρωα — τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας ζητοῦντε!

Στὰ στοιχειωμένα κόκκινα μέσα βαθὺ τοῦ πάνον

Προσομένει ἡ πονεμένη Ήχῳ τὴ θεία σου βοήθεια!

Καὶ δὲ βαστοῦντε τοὺς πικροὺς λυγμούς των, παραπάνον

Τοῦ βιολαντσέλου πειὰ τὰ ἀβρὰ καὶ παθησμένα στήμα!

‘Ανατριχιάζουν ὡς χορδὲς ὅταν σὲ θυμηθοῦντε

Καὶ ὡς βαρυστέραχτες Ψυχὲς γέροντον στὸ μηῆμ’ αὐτὸ σου!

Σὲ μεγαλήνοντον οἱ Ἀγγελοι, καὶ οἱ Δαίμονες σὲ δύριοῦντε!

Καὶ μόνια Πνεύματα κινοῦν γιὰ ναῦρον τὸ χαμό σου!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΕΗΣ

